

Konuşsam

– NebahatERKAN · 23 Temmuz 2012

Sığ bir umut oluyorsun ömrüme,
Kendimde bilediğim.
Umutsuzluğun dar geçitlerinden
Kurtulan kalıntıları ile,
Dilimde ibaresi bozulmasın diye
Umuttan şiire dönüşen sözcüklerin
Arkamda bırakıyorum,
En, hızlı bir şekilde geçerek

Konuşsam,
Ağtlar dizilir yollarıma.
Biliyorum,biliyorum!
Çılgım yangına verir en acı yanımı.
Asılsız bir ihbardan kanat çırparken güne.
Silip süpürdü takvimlerden
Günsüzlüğüm,
Günüm,
Saatler hangi hazanın vakitlerini gösterir şimdi?
Şimdi,
Hangi, güz ele verir beni?
Hangi şarkıların melodileri çalar?
Susturulan ömrümün...

Nebahat ERKAN